ਜੀ. ਰਤਨ ਰਾਜ (ਡੀ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ.

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਥੁਕੁਮਾਰਾਸਾਮੀ ਪਰਮਾਨੈਂਟ ਫੰਡ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ.

(2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2582-2583)

ਫਰਵਰੀ 01,2019

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908-ਆਰਡਰ 17, ਆਰ. 2, ਵਿਆਖਿਆ-ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗਤਾ-ਆਰਡਰ 17 ਵੱਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਰ. 2, ਉਹ ਧਿਰ ਜਿਸ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ "ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ" ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ "ਮੌਜੂਦ" ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ-ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ 17 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ। ਆਰ. 2 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਆਰ. 3 (ਬੀ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ ਆਰਡਰ 17, ਆਰ. 2 ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ-ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ (ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ) ਨੇ ਆਰਡਰ 9 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਆਰ. 6 (ਏ) ਆਰਡਰ 17 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਰ.2 ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ-ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ" ਸੀ। ਆਰ. 6 (ਏ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ ਆਰਡਰ 9, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰ. 13 ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਆਰਡਰ 9

ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਰ.13 ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰ. 13 ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ 'ਇੱਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ' ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਕਥਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਣਾਗੁਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਇੱਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਿਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਥਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, "ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ" ਜਿਸ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ "ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ" ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ "ਮੌਜੂਦ" ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਮੁਦਈ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ "ਮੌਜੂਦ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਲਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ) ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦਿਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 3 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ 9 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ (ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ) ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 23-24,26-28,33] [853- ਏ - ਸੀ, ਡੀ - ਐੱਫ; 854- ਐੱਫ]

ਬੀ. ਜਾਨਕੀਰਾਮਈਆ ਚੇੱਟੀ ਬਨਾਮ ਏ. ਕੇ. ਪਾਰਥਾਸਾਰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2003) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 641: [2003] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 369-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2003] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 369 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਪੈਰਾ 22

ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੂਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 2006 ਦੇ ਓ. ਐੱਸ. ਏ. ਨੰਬਰ 299 ਅਤੇ 300 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਅੰਭੋਜ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ, ਅਸ਼ਵਰੀਆ ਸਿਨਹਾ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਆਰ. ਆਨੰਦ ਪਦਮਨਾਭਨ, ਪ੍ਰਵਾਲ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਸ਼ਕਾ ਤਿਆਗੀ, ਪ੍ਰਮੋਦ ਦਿਆਲ, ਐੱਸ. ਗੌਤਮ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ. 1. ਬਦਲ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੁਆਰਾ 2006 ਦੇ ਓ. ਐੱਸ. ਏ. ਨੰਬਰ.299 ਅਤੇ 300 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

3. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਕੁੱਝ ਢੁਕਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

4. ਮੂਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੀ ਰਤਨ ਰਾਜ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਮੁਦਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 06.02.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5. ਮੂਲ ਮੁਦਈ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ)-ਜੀ. ਰਤਨਾ ਰਾਜ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਥੁਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀ ਫੰਡ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਬਾਲਾਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

6. ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੱਸਿਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਫਿਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

8. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ (ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ) ਨੇ ਮਿਤੀ 25.02.2003 ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ (ਆਈ. ਏ. No.340 2006 ਅਤੇ ਆਈ. ਏ. ਨੰਬਰ 341/2006) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

9. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈ. ਏ. ਨੰਬਰ 341/2006 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕੋਡ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮਿਤੀ 25.02.2003 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈ. ਏ. ਨੰਬਰ 340/2006 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

10. ਮਿਤੀ 14.03.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਤੀ 25.02.2003 ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ "ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ" ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 'ਆਈ. ਡੀ. 1' ਮਿਤੀ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

11. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ (ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ) ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਰੂਲ 13 ਤਹਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਰੂਲ 13 ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

12. ਇਸ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 10,000/- ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਮੂਲ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

13. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ "ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ" ਮੰਨ ਕੇ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

14. ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹ ਸੁਣੀ।

15. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

16. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 6 (ਏ) ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 6 (1) (ਏ)

6. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-(1) ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ -

(1) ਜਦੋਂ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ-ਜੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਕਪਾਸੜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

17. ਨਿਯਮ 6 (1) (ਏ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜੇ ਸੰਮਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਕਪਾਸੜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

18. ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

“ਆਰਡਰ 17 ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3

2. ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ. —ਕਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਿਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ 9 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ।

ਵਿਆਖਿਆ. —ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ|

3. ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਆਦਿ। —ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਧਿਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, -

(1) ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੋ; ਜਾਂ

(ਅ) ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ। "

19. ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਿਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ 9 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ।

20. ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

21. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਧਿਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ, ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, (ਏ) ਜੇ ਧਿਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਜੇ ਧਿਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

22. ਜਾਨਕੀਰਾਮਈਆ ਚੇੱਟੀ ਬਨਾਮ. ਏ. ਕੇ. ਪਾਰਥਾਸਾਰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2003) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ.
641 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਜਸਟਿਸ ਅਰਿਜੀਤ ਪਸਾਯਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 7 ਤੋਂ 10 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

“7. ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 9 ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਸੀ।

8. ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ: (ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਸਬੂਤ

ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; (ਬੀ) ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ (ਸੀ) ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ 9 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਿਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2,6 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਹਨ "ਕੇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੋ"। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

9. ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ, ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ "ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਓ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ", ਆਦੇਸ਼ 9 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ। ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 3 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਧਿਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਧਿਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਉਦੋਂ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਧਿਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ

ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 2 ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਿਯਮ 3 ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 2 ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ 3 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇੱਕ ਡੀਮਿੰਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

10. ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੀਕਰਨ "ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ" ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਧਿਰ ਦੇ ਰੁਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਪਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੈ। ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

23. ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੀ ਜਾਨਕੀਰਾਮਈਆ ਚੇੱਟੀ ਏ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। (ਉੱਪਰ), ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ

ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕਪਾਸੜ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਥਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

24. ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, "ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ" ਜਿਸ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ "ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ" ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ "ਮੌਜੂਦ" ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

25. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਿਰ, ਜੋ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ "ਬਚਾਅ ਪੱਖ" ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਸੀ, ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।

26. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਮੁਦਈ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

27. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਲਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ) ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦਿਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

28. ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 3 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ।

29. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 6 (ਏ) ਕੋਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 17 ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ, ਮੁਦਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਰੂਲ 13 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਡਰ 9 ਰੂਲ 6 (ਏ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ" ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 9 ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

30. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਓ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

31. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਉੱਤੇ 10,000/- ਦਾ ਖਰਚਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

32. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

33. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ (ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ) ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 131/1999 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਣ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate